

na okresní silnici; ostatně by to pro žalované bylo nezávazným, poněvadž žalobnice ani netvrdí, že by o tom žalování byli věděli, neřku-li, že by služebnost chodníku byla zapsána do pozemkové knihy.

Právo na chůzi neb vození hnoje vztahovati se může přirozeně jen na pozemek nezastavěný; pominulo tudíž v tomto konkrétním případě eo ipso tím, že dosavadní pole schválením kompetentního úřadu změnilo se v plochu stavební a přesně dle stavebního plánu bylo zastaveno. Neboť že by pozemek žalovanými od obce koupený zatížen byl služebností nezastavení, se ani netvrdí.

Proto bylo pochybeným i odsouzení žalovaných ohledně zadní zdi, dvůr uzavírající, jelikož zadní zeď taková dle §. 32. stav. ř. v. ve stavebním plánu označena býti nemusí, jsouc pouhým plotem, jenž má důležitost pro stavební úřad jen ohledně stavební čáry, tudíž nalezá-li se v průčelí stavby (§ 21. st. ř. v.), resp. při veřejné silnici (§ 46. odst. 2. tamtéž).

B o u b e l a.

Prodá-li někdo věc cizí zatajiv, že jedná jen jako zmocněnec vlastníkův, tedy ručí kupiteli za vady oné věci prodané přímo a netoliko podpůrně vedle vlastníka. (Příspěvek k výkladu §§ 922., 923., 932. a 1017. vš. obč. z.)

Za prokázaný byl uznán v podstatě tento děj skutkový na základě provedeného sporu:

Domkař X. dovedl do trhu a prodal tam žalobkyni Y. krávu svojí tchýně s ujištěním, že kráva ta jest z jeho chovu a že je zdravá, že za ni ručí, přijal za ni od žalobkyně trhovou cenu a odevzdal ji tchýni přítomné. Zároveň s kravou doručil pak žalobkyni dobytčí pas, znějící ale na tchána jeho, avšak pouze s udáním jména, příjmení a čísla domku.

Kráva byla koupena k chovu, ale hned na to vyšlo na jevo, že jest stížena výklopem dělohy, vadou to dle zvěrolékařského posudku nevyлéčitelnou a činící krávu k chovu naprosto nezpůsobilou.

Následkem toho podala kupitelka na prodávajícího domkaře žalobu, aby dotyčná smlouva kupní byla prohlášena za zrušenou a aby byl žalovaný uznán povinným odebrat si krávu zpět a vrátiti trhovou cenu, přesvědčivši se ještě před žalobou, že vlastnice krávy i její manžel jsou úplně nemajetní a domek že připsán jest žalovanému.

Žalobě té bylo dáno místa soudem instance první, jelikož námitka žalovaného, totiž nedostatku passivní legitimace ke sporu uznána byla za nepodstatnou vzhledem ku všeobecnému znění §u. 922. vš. obč. z., dle něhož každý, kdo jinému úplatně nějakou věc zcizuje, bezvýminečně ručí za vady její, aniž by tedy bylo třeba nejprve vlastníka na záruku ze správy žalovati a teprve pro škodu ná-

sledkem nesplnění její od vlastníka se hojiti na prodávateli ne-
vlastníku.

Druhá i třetí stolice potvrdily tento rozsudek a sice c. k. nej-
vyšší soud z těchto

d ů v o d ů:

Jest zjištěno, že při kupu, o nějž běží, byl prodávatelem žalo-
vaný a že se při něm zaručil, že kráva, již žalobkyni prodával, jest
zdravá. (§ 923. vš. obč. z.)

Že by žalobkyni sdělil, že jedná jménem tchýně, resp. za ni a
jejího manžela, netvrdí ani žalovaný sám; byla-li mu snad oběma
poslednějsími udělena plná moc, tedy nemá tato, zůstala-li tajnou,
žádného vlivu na práva žalobkyně. (§ 1017. vš. obč. z.)

Mezi žalobkyní a žalovaným byla tudíž uzavřena smlouva a
jest prvnější oprávněna svoje práva z této smlouvy proti žalova-
nému odvozovati a uplatňovati; nebyloť její povinností, aby pravé-
ho vlastníka dotyčné krávy vypátrala.

Popírá-li tedy žalovaný passivní legitimaci žalobní, tak k to-
mu nelze přihlížeti a jednal-li vlastním jménem, pak musí ručiti jako
prodávatel po rozumu zákonných ustanovení §§ 922., 923. a 932. vš.
obč. z.

(Rozhodnutí c. k. nejv. soudního dvoru ze dne 29. prosince
1910 č. j. $\frac{\text{Rv III 465/10}}{1}$.)

K ř e p e l k a.

*Majitel zvířete neručí za opomenutí opatrování zvířete vůbec,
nýbrž jen v tom případě, když v tomto opomenutí zavinění spo-
čívá. (§ 1320. vš. obč. zák.)*

Všechny tři stolice zamítly žalobu cestujícího A. podanou na
majitele psa B. o zaplacení náhrady škody psem způsobené.

Žaloba opírala se o tento skutkový děj: Žalobce A. byl jako
host v hostinci žalovaného. Ve dvoře nacházela se bouda pro psa,
na řetězu uvázaného.

Žalobce, chtěje jíti v poledne na stranu, přiblížil se k boudě,
vedle kteréž nacházel se soukromý, uzavřený záchod žalovaného,
chytíl za kliku a v tom jej pes kousnul do ruky, způsobiv mu těžké
poranění.

Z d ů v o d ů II. stolice:

Odvolatel nestaví se na stanovisko, jako by ten práv byl
ze škody zvířetem způsobené, kdo nehledě při tom na poškození
zvířetem, jež bylo k tomu popouzeno neb drážděno, zanedbal je
opatřiti, aniž by bylo třeba vyhledávati, zda opomenutí to je za-
viněné čili nic. Ovšem ani na stanovisko jakoby zavinění, které či-
ní zanedbavšího zvíře opatřiti práva za škody jím způsobené, mu-
silo býti provázáno náležitostmi, které trestní zákon vyhledává ku
zodpovědnosti trestní. Vždyť § 1320. obč. zák. jednající o škodě vze-